

KAPITOLA DRUHÁ

Všechny oči se upřely tam, kam ukazovala Stefanova natažená paže. Z paluby ale ještě nic vidět nebylo. Po pár vteřinách Stefan upravil své prvotní varování.

„Ne jedna, ale dvě lodě! Blízko u sebe!“ zavolal.

Hal se Stigem si vyměnili rychlé pohledy. Nebylo neslýchané, aby se dvě lodě plavily společně, ačkoli většina cestovala samostatně. Když ale byly blízko u sebe, znamenalo to něco zlověstnějšího.

Stig přešel ke štítnici na pravoboku a lehce na ni vyskočil. Jednou rukou se přidržoval stěhu. „Vidím je!“ zavolal.

„Mají skasané plachty!“ doplnil Stefan další podrobnosti. „Zastavily!“

Hal cítil, jak se mu zrychluje tep. Dvě lodě blízko u sebe, zastavené na moři, obě se skasanými plachtami – to obvykle znamenalo jedinou věc.

Stefan rychle potvrdil, že je to právě tak. „Bojují!“ zavolal. „Blížší loď útočí a přirazila k boku té druhé, obchodní, aby se bojovníci dostali na palubu.“

Hal se rozhlédl po palubě *Volavky*. Posádka k němu obracela hlavy a tázavě na něj hleděla. „Do zbraně!“ nařídil.

Ve veslařském prostoru, kde *Volavky* uchovávaly osobní zbraně, okamžitě nastal ruch. Hal mávl na Edvina, který se z něj vynořil s mečem připnutým k pasu. Štíty posádky byly zavěšené na štítnici.

„Podej mi můj meč,“ požádal Hal Edvina a ten odkráčel na zád, aby Halovi přinesl meč z jeho osobní skříňky. Hal si ho vzal, a zatímco Edvin přidržoval kormidlo, omotal si kolem pasu řemen a pevně ho utáhl. Pak se znovu chopil kormidelní páky s děkovným pokývnutím.

„Ulf! Wulfe! Chci loď vést, co nejvíc ke větru to půjde!“

Dvojčata přikývla na srozuměnou a ohnula se k plachetním lanům. Pro rychlé přiblížení byly ty dvě lodě vůči *Volavce* v nejhorší možné poloze – nacházely se téměř přímo proti větru. Hal mírně pohyboval kormidelní pákou a natáčel loď ke větru, dokud se plachta nezačala na návětrné straně třepotat. Pak loď nechal o pár stupňů odpadnout a Ulf s Wulfem upravili plachtu.

Thorn kráčel po palubě zpátky na poradu se svým skířlem. Byl bojovým velitelem posádky a měl vést útok na palubu nepřátelské lodi. Za chůze si připínal k pahýlu ruky masivní kyj, jímž nahradil dřevěný hák, který nosil za obvyklých okolností. Tázavě zvedl na Hala obočí, spoléhaje se na jeho úsudek a námořnické znalosti.

„Dostaneme se k nim dvěma dlouhými obraty,“ řekl Hal, který pochopil nevyřčenou otázku. „Přirazíme jim k zádi, na pravoboku.“

Prošedivělý bojovník souhlasně přikývl. Přesně to čekal. Podíval se na Stiga, který seskočil ze štítnice na levoboku a zkusmo zamával svou sekerou.